

نقد و تحلیل شخصیت‌های رمان «تاک»

خانواده‌ای با عمر جاودان

مترجم: مریم واعظی

بالا می‌رود و به جای می‌می خوابد تا پیش از آن که زندانیان به حقیقت پی ببرند، او وقت فرار داشته باشد. بعدها او به عوض نوشیدن شیشه آب چشمکه که جسی به او داده است، آن را روی قورباغه عزیزش می‌ریزد.

در بخش فرجامین، در سال ۱۹۵۰ که آنگوس و امی تاک به تری گپ باز می‌گردند، متوجه می‌شوند که جنگل از بین رفته و تری گپ نیز به شهر بزرگی بدل شده است. آنگوس تاک در قبرستان، سنج قبری می‌باشد که نشان می‌دهد وینی ازدواج کرده، مادر شده و دو سال پیش از آن، درگذشته است.

تحلیل شخصیت‌ها

هرچند شخصیت‌های این داستان، به طرز چشمگیری جزء‌جزء ساخته شده‌اند، یادآور شخصیت‌های قصه‌های عامیانه‌اند.

حاصل تجربه وینی فاستر ده ساله با تاک‌ها، تغییر نگرش اوست. ابتدا او کودکی منزوی و بیش از حد تحت کنترل است و در کلیه‌ای (دور از دسترس) زندگی می‌کند. گرچه وینی از قید و بندۀایی که بر او تحمیل می‌شود، عصبانی است، ولی برای به دست آوردن آزادی خود هیچ کاری نمی‌کند. خانه نامرتب آنگوس و امی تاک، او را با شیوه زندگی‌ای آشنا می‌کند که قید و بند کمتری دارد. با این که از دید وینی، آن‌ها تبل هستند، دوست‌شان دارد. زمانی که می‌فهمد رازشان در خطر فاش شدن است، بر کمرویی خود غلبه می‌کند و آن چه را فکر می‌کند درست است، به انجام می‌رساند. از آن جا که می‌داند

دانسته‌ای درباره خانواده‌ای شنیده است که هرگز پیر نمی‌شوند، در پی یافتن آن هاست. او اتفاقی می‌بیند که تاک‌ها وینی را از جنگل می‌برند. آن‌ها را تعقیب می‌کند و داستان جاودانگی ایشان را می‌شنود. پس از آن به نزد خانواده وینی می‌رود و با آن‌ها وارد معامله می‌شود تا در مقابل نشان دادن مخفیگاه وینی، قسمتی از جنگل را که چشمکه در آن است، از آنان بگیرد. مرد زردپوش با سرانجام رساندن این کار، به خانه تاک‌ها برمی‌گردد و به آن‌ها خبر می‌هد که او آب چشمکه را به کسانی خواهد فروخت که توانایی مالی دارند. سپس از آن‌ها می‌خواهد پیش دیگران، از آب آن چشمکه بخورند تا مردم به خاصیت جادویی آن آگاه شوند.

وقتی خانواده تاک، از به نمایش گذاردن معجزه دارویی آب امتناع می‌وزند، مرد زردپوش، وینی را کشان‌کشان می‌برد و می‌گوید او را وادار خواهم کرد که از آب چشمکه بنوشد تا اثربخشی آن را به نمایش بگذارم. می‌تاک عصبانی می‌شود و با تنفسگی، سر مرد را هدف قرار می‌دهد.

امامور پلیس، تری گپ که شاهد تمامی صحنه است، می‌را بازداشت می‌کند و به زندان می‌اندازد. سپس وینی را به خانه‌اش برمی‌گرداند. مرد زردپوش، از زخم گلوله جان سالم به در نمی‌برد و وینی متوجه می‌شود که خانواده تاک می‌خواهند می‌را پنهانی از زندان ببرونند. زیرا اگر می‌را دار بزنند، راز آن‌ها فاش خواهد شد. وینی داوطلبانه به فرار می‌کمک می‌کند. وقتی تاک‌ها شب هنگام می‌را از زندان فراری می‌دهند، وینی از دیوار سلوک

وینی (وینفرد) فاستر^۱، در نزدیکی تری گپ^۲، در خانه‌ای زندگی می‌کند و بسیار از او مراقبت می‌شود. او اغلب به فکر فرار است، ولی هرگز دست به عمل نمی‌زند. در اگوست ۱۸۸۰، به جنگل می‌رود تا بینند موسیقی‌ای که شب قبل شنیده است، از کجا می‌آید. وینی، در آن جا با جسی تاک^۳، پسر نوجوانی آشنا می‌شود که از چشمکه زیر درخت آب می‌نوقد. با آن که هوا گرم و او تشنه است، جسی نمی‌گذارد وینی از آن آب بنوشید. اندکی بعد مادر جسی می‌تاک^۴ و پرادیش میلز^۵ فرا می‌رسند. آن‌ها وینی را می‌ربانند و به او اطمینان می‌دهند که سلامتش را تضمین کنند. آن‌ها داستان غم‌انگیزشان را به او می‌گویند، هشتاد و هفت سال پیش، آن‌ها به غرب روی می‌اورند تا زمین کشاورزی بیدا کنند. آن وقت از چشمکه پای درخت آب می‌نوشنند. مردم گمان می‌کنند آن‌ها جادوگرند؛ زیرا پیر نمی‌شوند و نامیرا و آسیب‌ناپذیرند. به این ترتیب، مجبور به فرار می‌شوند و از آن پس هرگز نمی‌توانند مدتی طولانی در محلی سکنا گزینند.

وقتی آن‌ها به خانه تاک می‌رسند. شوهر امی، آنگوس تاک^۶، می‌کوشد وینی را مجاب کند که مرگ طبیعی از ضروریات زندگی است. او به وینی می‌گوید نباید از آن چشمکه به کسی چیزی بگوید و یا از آب آن بخورد. البته جسی، در خفا از او می‌خواهد تا هفده سالگی صبر کند، آن وقت از آب چشمکه بنوشد و با او ازدواج کند. در این گیرودار، مرد زردپوش که

- ۰ عنوان: تاک، خانواده‌ای با عمر
جاودان
۰ مترجم: نسرین وکیلی
۰ ناشر: سروش، سال ۱۳۷۲
۰ تیراژ: ۱۰۰۰۰
۰ قیمت: ۹۶۰ ریال

- ۰ عنوان: تاک، خانواده‌ای با عمر
جاودان
۰ مترجم: نسرین وکیلی
۰ ناشر: سروش، سال ۱۳۷۲
۰ تیراژ: ۱۰۰۰۰
۰ قیمت: ۹۶۰ ریال

هر چند شخصیت‌های این داستان، جزء جزء ساخته شده‌اند، یادآور شخصیت‌های قصه‌های عامیانه‌اند

دانشگاه را پی‌گیر می‌شود. اما هم چنان که لباس زردش نشان می‌دهد، او نه متفکر است و نه دانشمند، بلکه سوداگر بی‌وجданی است که اعتقاد دارد، پول معیار سنجش ارزش انسانی است، او فقط به سود مالی می‌اندیشد. او مردی خودپسند، با حساسیت طبقاتی است که باور دارد مردم عامی چون تاک‌ها، ارزش جاودانگی ندارند. او آب را از آن خود و شایسته کسانی می‌داند که می‌توانند با دست و دلبازی، هزینه کنند. او مردی مادی است که به عقاید و حقوق دیگران احترام نمی‌گذارد. او سند جنگل را از خانواده فاس्टر، در برابر دادن اطلاعاتی از وینی، اخاذی می‌کند. در حالی که قبل از خودش سعی کرده بود وینی را بذرد. حتی بدتر از آن، تصمیم دارد وینی را وادارد که آب را بیاشامد تا بتواند از وینی، به عنوان مبلغ بی‌مرگی استفاده کند.

پلیس، تری گپ چاق و پرچانه، مردی است که وقتی حرف می‌زند، خس خس می‌کند. او برعکس وینی که معتقد است در بعضی شرایط ضروری، می‌توان قانون را نقض کرده از قانون کلمه به کلمه متابعت می‌کند.

پانویس :

۱-Winnie (Winfred) faster

۲-Treegap

۳-jesse Tuck

۴-Mae

۵-Miles

۶-Angus

می‌سازد و او را از اتهام قتل عمومی تبرئه می‌کند.

میلز تاک، پسر بزرگ‌تر، در بیست و دو سالگی گیر افتاده است. او با شانه‌هایی پهن، مردی است قوی و پرکار که دست و ناخن‌های سیاهش، نشانگر کارآهنگری است. به جاودانگی احساس تلخی دارد و اغلب غمگین است. او همسر و فرزندان عزیزش را از دست داده است، با این همه، با وینی که ترس از مرگ را بیان می‌دارد، همدردی می‌کند. او، هم از افسرده‌گی پدرش دوری می‌جوید و هم خودخواهی برادرش را رو می‌کند که تنها به فکر لذت از زندگی است. در عوض، معتقد است که مردم باید کارهای مفید انجام دهند و او هم روزی کار مهمی انجام خواهد داد.

جسی تاک، برای همیشه هفده ساله است. او پسری باریک و خوش سیما، با موهای فرفی قهوه‌ای و پریشست، شاداب و لذت‌جوست. او اعتقاد دارد هدف زندگی لذت بردن است. او برعکس والدین و برادرش که می‌خواهند وینی را مقاعد کنند تا از آب چشممه نوشند، فعالانه می‌کوشند وینی آب را بیاشامد تا با او ازدواج کند.

مرد زردپوش، فوق العاده بلند قد است. ریشی کم‌پشت و موبای خاکستری دارد. رفتار مؤبدانه‌اش، سبب می‌شود مردم به او اطلاعاتی بدند که او را برای رسیدن به هدفش کمک می‌کند. هرگز از خودش چیزی نمی‌گوید و مطالعاتش، او را بر دیگران مسلط کرده است. او در وهله اول، برای دستیاری به راه حل‌های فلسفی و علمی معرض جاودانگی، مطالعه در

آنگوس تاک، مردی است قوی هیکل با شلواری گل و گشاد زانو انداخته، ولی به هیچ روی ساده‌انگار و لوده نیست. صورتش از غم چروکیده است و کمتر می‌خندد؛ مگر مواقعي که خواب مرگ می‌بیند. او در مرحله‌ای از زندگی است که مرگ را هم رهایی از خستگی زندگی، ارزشمند می‌داند، تاک پدر، فلسفی‌تر می‌اندیشد. تم اصلی داستان، با ذهنیت او شکل می‌گیرد. به عقیده آنگوس، زندگی در حرکت، رشد و تغییر معنا می‌باید و مرگ، لازمه زندگی است. او زندگی را هم مانند چرخی ترسیم می‌کند.

می‌گوید مشتاقانه حاضر است زندگی را از سر بگیرد و سرانجام بمیرد. می‌تاک، همسرش، زنی است که مانند سیب‌ازمینی بزرگی توصیف می‌شود، با چشممانی قهوه‌ای در صورتی گردد. او بعضی وقت‌ها موقعیت خود را فراموش می‌کند و از خود می‌پرسد که چرا آن‌ها به چنین سرنوشتی دچار شده‌اند. او نمی‌داند آیا به مصیبتی گرفتار آمده‌اند یا موهبتی نصیب‌شان شده است. او صبورانه تحمل می‌کند و اصرار دارد که باید سرنوشت را پذیرفت.

در یک جمع‌بندی، او بی‌صبرانه و هر ده سال یک بار، با فرزندانش تجدید دیدار می‌کند. می، مادرانه به وینی توجه دارد و در برابر مرد زردپوش، از او دفاع می‌کند. جالب است؛ او قبل از این که مرد را مورد هدف قرار دهد، تنگ شکاری را مثل چخ به دور سرش می‌چرخاند. این تصویر پیش می‌آید که او خواهان نظم طبیعی است؛ هرچند شامل حال او نشده. نقش او به مثابه حافظ نظم طبیعت، گناهش را سیک

خانواده‌اش، اجازه کمک به خانواده‌تاک را به او نخواهند داد، نیمه شب، دزدانه از خانه خارج می‌شود تا به جای می، به زندان رود، باعلم به این که کمک به قاتل فراری قانون‌شکنی است، وینی با این عمل قهرمانانه، نقطه پایانی بر انزواش می‌گذارد. در پی این کار، کودکان دیگر او را قهرمانی رویایی تصور می‌کنند و می‌کوشند با او دوست شوند.

وینی می‌خواست با انجام دادن کاری فوق العاده، در دنیا تغییر حاصل شود. او با حفظ راز چشیمه، به این هدف می‌رسد و بین نحو، بسیاری از مردم را از بدختی و درد و رنجی می‌رهاند که تاک‌ها تحمل می‌کنند. او بیشتر با تصمیم فردی، به این هدف می‌رسد، با آن که به آنگوس تاک می‌گوید که نمی‌خواهد بمیرد، ولی سرانجام، با غلبه بر ترس از مرگ و با مقاومت در برابر وسوسه نوشیدن آب و دلباختگی اش به جسی خوش سیما، فناپذیری را بر می‌گزیند. سنگ قبرش نشان می‌دهد که او در سال ۱۸۷۰ به دنیا آمد و در سال ۱۹۴۸ از دنیا رفت.

اعضای خانواده تاک، در مراحل مختلف زندگی انسانی، ثابت مانده و به زندگی در تنهایی سوق داده شده‌اند. ناچارند مرتب نقل مکان کنند تا همسایگان‌شان به تغییرنایپذیری ظاهرشان کنچکاو نشوند.

هیچ یک از آنان آموختی ندیده‌اند. تاک‌های مسن‌تر، فاقد دو صفت قدرت تخیل و بلندپروازی‌اند. در خانه‌ای بی‌نظم زندگی و با فروش مصنوعات دست‌ساز، امرار معاش می‌کنند.